

Kazen je bila sicer ostra in huda; a pek je imel najboljši namen: hotel jima je dejansko pokazati, da s tatvino se ne pride do sreče. Predno smeta domov, jima še reče: »Namenil sem se bil danes, ko je ravno somenj pri nas, da vama bom podaril nekaj okroglega, da bi si kaj kupila. Pa sama sta podrla meni dobri sklep, sebi pa nedolžno veselje. Današnja kazen vama boji podoba tiste kazni — tiste grozovite vročine in pekočine, ki vaju čaka v peklu, ako se ne poboljšata!«

Dobro je bilo to zdravilo, če tudi grenko; nikdar nista pozabila tega nesrečnega sejma, a tudi to jima ni nikdar več na misel prišlo, da bi se tuje lastnine dotikala. Studila se jima je odsihdob vsaka tatvina in go-ljufiga. Še na stare dni sta blagrovala dobrega peka in večkrat molila zanj, ker ju je še o pravem času ozdravil tako ostudne dušne bolezni!

Tičice, le pevajte!

Tiček poje
Pesmi svoje
In po vejicah skaklja;
Pomlad mila
Podelila
Mu je dosti živeža.

Le zobajte
In vživajte,
Kar vam dobri stvarnik dá;
Tù v grmovju
Vam domovju
Naj vam bode varnost vsa!

Tù stanujte,
Povzdigujte
S svojo pesmijo Boga.
On varuje
Vas in čuje,
Ni se bati hudega.

Nam v veselje
Dá povelje
Ljubi Bog, da pojete.
Z vami tudi
Ne zamudi
Človek peti hvalnice!

—va.

